

Posudek vedoucího

Autor práce: Bc. Veronika Miškejová

Thesis: Teaching Religion in Czech schools - a pragmatic approach.
Výuka náboženství v českých školách - pragmatický přístup

Vedoucí práce: Dr. Gerald Ostdiek, PhD

At the center of her thesis, Veronika Miškejová examines both the methods and materials used in religious education in public schools in the Czech Republic. Finding it lacking, she then proposes a novel approach largely based on the pedagogic praxis of John Dewey. She quite accurately describes Dewey's general approach – using not only Dewey but also W. James, Dewey's primary source, as well as N. Postman and J. Gatto's more contemporary development thereof. She also well develops a concise summary of the philosophical argumentation that lead to the development of Dewey's pedagogy. And with all this, she presents a potentially quite useful syllabus for the teaching of religious content in public school – as general knowledge outside the catechisms of a church setting.

By way of introduction, Ms. Miškejová focuses on three propositions of a pragmatic pedagogy: that epistemology is a function of interpretation and narration, that a school room functions as a community of inquiry, and that an equation is necessarily drawn between praxis – that is, action, and the generation of knowledge as the formation of habits useful in thinking critically and well. It goes without saying that she grasps and uses the notion that a pragmatic methodology is one that values an *a posteriori* approach over that of *a priori* – to a pragmatist:

Truth is found in connections that are correspondent, coherent and useful. A pen is only a pen if you recognize it as such. Making connections makes value. In terms of philosophy, pragmatism answers the question of 'why' with a simple word - consequence. In this, it served as an inspiration for both analytical philosophy and process philosophy. Pragmatism is an American-English philosophical tradition and it shows us how useful philosophy can be in an everyday life. It is a tool with which those who study it can use to better see philosophy as a whole and use the heritage of philosophy in making inquiry into their own individual thoughts, through their own interaction and experience. It is a basic premise of pragmatic pedagogy that this is what is needed most when it comes to teaching in schools.

As philosophy, this is not a whole argument: the thing – a pen, for example, remains what it is whether or not it is recognized as such, but becomes the object 'pen' only having been 'read' as such. In this thesis, however, questions of de-ontological being are largely left aside. This thesis does not turn on development of the philosophical argumentation – it recognizes and well describes a singular tradition, focuses on a few elements thereof, and then turns to the use of the consequence of these arguments in a practical setting – in this case, the teaching of religion in a secular setting. And it does so with focused skill.

Ms. Miškejová's summaries of primary themes in the work of Dewey, James, Postman and Gatto, as well as her short use of B. Russell are focused quite precisely on both her critique of textbooks commonly used in teaching religion in the Czech Republic and those elements she proposes within the syllabus she develops. Here, she offers lesson plans focused on opportunities for the students to realize the value of religious postulations within their own lives, but de-emphasizes the memorization of dogma – which is, Pragmatically speaking, where the value of religion lies. The potential value of such a syllabi, the competence with which the activities are detailed therein, the focused use of clearly detailed philosophical argumentation, and the well-researched and cleanly detailed scholarship all indicate high quality work.

Veronika Miškejová has well demonstrated obvious skill at scholastic work, as well as sincerity in her convictions and deep interest in improving the pedagogical efforts in the Czech Republic. For all this, I recommend this thesis for defense, and for the highest evaluation.

Veronika Miškejová v centru své diplomové práce zkoumá metody a materiály používané v náboženské výchově na veřejných školách v České republice. Vzhledem k tomu, že chybí, navrhuje nový přístup z velké části založený na pedagogické praxi Johna Deweye. Docela přesně popisuje Deweyův obecný přístup - využívá nejen Deweyho, ale také W. Jamese, primárního zdroje Deweyho, a také jeho současnějšího vývoje N. Postmana a J. Gatta. Rovněž dobře rozvíjí stručné shrnutí filozofické argumentace, která vedla k rozvoji Deweyovy pedagogiky. A s tím vším představuje potenciálně docela užitečný učební plán pro výuku náboženského obsahu na veřejné škole - jako obecné znalosti mimo katechismus církevního prostředí.

Na úvod se paní Miškejová zaměřuje na tři návrhy pragmatické pedagogiky: že epistemologie je funkcí interpretace a vyprávění, že školní místnost funguje jako komunita bádání a že mezi praxí je nutně nutná rovnice - tj. , jednání a získávání znalostí jako formování návyků užitečných při kritickém a správném myšlení. Je samozřejmé, že uchopuje a používá představu, že pragmatická metodologie je taková, která si váží a posteriori přístupu před a priori - pragmatikovi:

Pravda se nachází ve spojeních, která jsou korespondující, koherentní a užitečná. Pero je pouze pero, pokud jej jako takové poznáte. Vytváření spojení má hodnotu. Z hlediska filozofie odpovídá pragmatismus na otázku „proč“ jednoduchým slovem - důsledkem. V tomto sloužil jako inspirace pro analytickou i procesní filozofii. Pragmatismus je americko-anglická filozofická tradice a ukazuje nám, jak užitečná může být filozofie v každodenním životě. Je to nástroj, pomocí kterého mohou ti, kdo ji studují, lépe vidět filozofii jako celek a využít dědictví filozofie při zkoumání svých vlastních myšlenek, prostřednictvím své vlastní interakce a zkušenosti. Základním

předpokladem pragmatiké pedagogiky je to, co je nejvíce zapotřebí, pokud jde o výuku ve školách.

Jako filozofie nejde o celý argument: věc - například pero, zůstává tím, čím je, ať už je jako takové rozpoznáno či nikoli, ale stává se předmětem „pera, jen když bylo,“ přečteno „jako takové. V této práci jsou však otázky de-ontologického bytí z velké části ponechány stranou. Tato práce se neobrací k rozvoji filozofické argumentace - uznává a dobře popisuje jedinečnou tradici, zaměřuje se na několik jejích prvků a poté se zaměřuje na využití důsledků těchto argumentů v praktickém prostředí - v tomto případě výuka náboženství v sekulárním prostředí. A to díky soustředěné dovednosti.

Souhrny primárních témat paní Miškejové v díle Dewey, Jamese, Postmana a Gatta, stejně jako její krátké použití B. Russell, jsou zaměřeny docela přesně jak na její kritiku učebnic běžně používaných ve výuce náboženství v České republice, tak na ty prvky, které navrhuje v rámci osnov, které rozvíjí. Zde nabízí plány lekcí zaměřené na příležitosti pro studenty uvědomit si hodnotu náboženských postulací v jejich vlastním životě, ale zrušit výběr memorování dogmat - což je, pragmatiky řečeno, hodnota náboženství. Potenciální hodnota takové osnovy, kompetence, v níž jsou aktivity podrobně popsány, cílené použití jasně podrobné filozofické argumentace a dobře prozkoumané a čistě podrobné stipendium, to vše naznačuje vysoce kvalitní práci.

Veronika Miškejová prokázala zjevné dovednosti ve školní práci, stejně jako upřímnost ve svém přesvědčení a hluboký zájem o zlepšení pedagogického úsilí v České republice. K tomu všemu doporučuji tuto práci pro obranu a pro nejvyšší hodnocení.